

پیوستگی الهی-انسانی خدای تکمیل شده با ایمانداران تولد تازه یافته

پیام یازده

پیوستگی الهی-انسانی
خدای تکمیل شده با ایمانداران تولد تازه یافته -
نتیجه جلال یافتن مسیح توسط پدر
با جلال الهی

مطالعه متون مقدس: لوقا ۱۲: ۴۹-۵۰؛ یوحنا ۱۲: ۲۳-۲۴؛

۱۴: ۲، ۱۱-۱۰، ۱۷، ۲۰-۲۱، ۲۳؛ ۱۵: ۸-۱، ۱۶؛ ۱۶: ۱۶-۱۳؛ مکاشفه ۲۱: ۳، ۲۲

۱. ما باید ببینیم که در کل جهان فقط یک چیز هست که خدا می خواهد، یعنی پیوستگی عالمی خودش به عنوان خدای تکمیل شده با ایمانداران تولد تازه یافته - یوحنا ۱۴: ۱۰-۱۱، ۲۰؛ ۱۷: ۲۱، ۲۳؛ ۱۴: ۲۳؛ مکاشفه ۲۱: ۳، ۲۲؛

آ. رابطه ایمانداران با خداوند، توسط کلمات «اتحاد»، «آمیختن» و «پیوستگی» توصیف می شود؛ «اتحاد» در مورد یگانگی ما در حیات با خداوند است، «آمیختن» مربوط به طبیعت های الهی و انسانی است، و «پیوستگی»، اشخاصی ساکن در یکدیگر است، که همذات هستند - یوحنا ۱۵: ۴-۵؛ ۲ پطرس ۱: ۴؛ یوحنا ۱۴: ۲۰.

ب. آن سه از تثلیث الهی، از ازل، هم در آنچه هستند و هم در کاری که انجام می دهند، یک پیوستگی هستند - آ. ۱۰:

۱. آن سه از تثلیث الهی، توسط همذاتی متقابل، پیوسته اند «من در پدر هستم و پدر در من است» - آ. ۱۰، آ. ۱۱.

۲. آن سه از تثلیث الهی، توسط کار با هم به عنوان یک، یک پیوستگی هستند - «سخن هایی که من به شما می گویم از خود نمی گویم، لیکن پدری که در من ساکن است، او این اعمال را می کند. «(آ. ۱۰ ب). «مرا به سبب آن اعمال تصدیق کنید. «(آ. ۱۱ ب).

پ. اعمال ۲: ۲۳ نشان می دهد که این پیوستگی الهی عالمی، همان سه از تثلیث الهی، شورایی در ابدیت برگزار کرد و موافقت نمود که دومین از تثلیث الهی را به درون زمان بفرستد تا تبدیل به یک انسان برای انجام اقتصاد الهی خدا شود - ۱ پطرس ۱: ۲۰؛ میکاه ۵: ۲؛ ر. ک. ۱: ۲۶.

ت. قبل از جسم پوشیدن، این پیوستگی عالمی شامل سه طرف بود؛ سپس دومین از تثلیث الهی، این پیوستگی عالمی را به درون انسانیت آورد - یوحنا ۱۴: ۱۰-۱۱.

ث. آن سه در تثلیث الهی قبلاً در ازلیت پیوسته بودند. این فرد پیوسته، وارد زمان شد تا همه برگزیدگانش را در پیوستگی خود بیونداند تا اینکه یک پیوستگی

عظیم، عالمی، الهی-انسانی از خدای تکمیل شده با ایمانداران تولد تازه یافته اش بسازد - ۱۷: ۲۱.

ج. یوحنا ۱۴: ۲۰ آشکار می کند که خدای سه یکتای تکمیل شده و ایمانداران تولد تازه یافته، در رستاخیز مسیح تبدیل به یک پیوستگی شدند:

۱. «در آن روز» - در روز رستاخیز پسر.

۲. «شما خواهید دانست که من در پدر هستم» (پسر و پدر به عنوان یک، پیوسته اند)، «و شما در من» (ایمانداران تولد تازه یافته، به درون پسر و به درون پدر در پسر پیوسته اند)، «و من در شما» (پسر در پدر، به درون ایمانداران تولد تازه یافته پیوسته است).

۳. «در» مربوط به روح راستی [واقعیت] («روح راستی... با شما می ماند و در شما خواهد بود»)، مجموع سه عبارت از «در» در آیه ۲۰ است.

۲. آزاد شدن جلال الهیت مسیح، جلال یافتن او توسط پدر با جلال الهی (۱۲: ۲۳-۲۴) در رستاخیز او از طریق مرگ اوست (لوقا ۲۴: ۲۶). آزاد شدن جلال الهیت او با حیات الهی او برای آتش افکندن بر روی زمین بود (۱۲: ۴۹-۵۰):

آ. جلال الهیت مسیح، در او مثل یک دانه گندم پنهان بود. انسانیت او از طریق جسم پوشیدنش، پوسته ای شد جهت پنهان کردن جلال الهیت او با حیات الهی او - یوحنا ۱۲: ۲۳-۲۴.

ب. خداوند تحت فشار بوده و فرو گرفته شده بود، و مشتاق تعمید با تعمید مرگ خود برای آزاد شدن جلال الهیت خود با حیات الهی اش از طریق شکستن پوسته انسانیتش بود - لوقا ۱۲: ۴۹-۵۰؛ یوحنا ۱۲: ۲۳-۲۴:

۱. او آن دانه منحصر به فرد بود که حاوی حیات الهی خود با جلال الهی خود بود. وقتی که پوسته انسانیت او از طریق مصلوب شدنش شکسته شد، تمام عناصر الهیت او - حیات الهی و جلال الهی او - به طور همزمان آزاد شدند.

۲. وجود نامحدود و بی کران الهی او با حیات الهی اش، پس از آزاد شدن از طریق مرگ فیزیکی او، انگیزه زندگی روحانی ایمانداران در رستاخیز شد.

پ. آزاد شدن جلال الهیت مسیح، جلال یافتن او توسط پدر با جلال الهی در رستاخیز او از طریق مرگ او بود. مسیح در زندگی انسانی خود دعا کرد که پدرش او را جلال دهد، و پدر به دعای او پاسخ داد - ۱۷: ۱. اعمال ۳: ۱۳؛ لوقا ۲۴: ۲۶.

ت. چنین تجلی مسیح را از مرحله جسم پوشیدن به مرحله شامل شدن منتقل کرد، که در آن، او به عنوان آدم آخر، تبدیل به روح حیات بخش شامل تمام در رستاخیز شد - یوحنا ۱: ۱۴؛ ۱ قرن ۱۵: ۴۵؛ فیلیپیان ۱: ۱۹.

پیوستگی الهی-انسانی خدای تکمیل شده با ایمانداران تولد تازه یافته

ث. مسیح از طریق تجلیل خود در رستاخیزش، پسر نخست زاده خدا شد، دارای هم الهیت و هم انسانیت (اعمال ۱۳: ۳۳؛ رومیان ۸: ۲۹). او تبدیل به روح حیات بخش شد، مسیح پنوماتیک (۱ قرنیتیان ۱۵: ۴۵؛ یوحنا ۲۰: ۲۲)؛ و همه ایمانداران خود را تولد تازه داد تا فرزندان خدا، گونه خدا، باشند (۱ پطرس ۱: ۳).

۳. نتیجه تجلیل مسیح، رستاخیز او، پیوستگی همه مردم برگزیده، بازخرید شده و تولد تازه یافته خدا با خودش در سه جنبه است - خانه پدر، تاک پسر، و فرزند روح:

آ. جنبه اول پیوستگی خدای تکمیل شده با ایمانداران تولد تازه یافته در رستاخیز، خانه پدر است، که نمادش معبد است - یوحنا ۱۴: ۲؛ ۲: ۱۶-۲۱؛ ۱ تیموتائوس ۳: ۱۵:

۱. خانه پدر، یک پیوستگی الهی و انسانی از خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده با برگزیدگان بازخرید شده، تولد تازه یافته و دگرگون شده خود است. همه ایمانداران به مسیح، که از طریق خون او بازخرید شده، با حیات او توسط روحش تولد تازه یافته اند، و با عنصر الهی توسط روح حیات بخش دگرگون شده اند، همان «منزل بسیار» در خانه پدر هستند - یوحنا ۱۴: ۲، ۲۳.

۲. خانه پدر، توسط دیدار مداوم از برگزیدگان بازخرید شده پدر و پسر با روحی که در برگزیدگان بازخرید شده ساکن است تا محل سکونت متقابل خدای سه یکتای تکمیل شده و برگزیدگان بازخرید شده او باشد، بناسازی می شود.

ب. جنبه دوم پیوستگی خدای تکمیل شده با ایمانداران تولد تازه یافته در رستاخیز، تاک حقیقی پسر است - ۱۵: ۱-۸، ۱۶:

۱. تاک حقیقی به عنوان نشانه ای از مسیح شامل تمام، ارگانیک خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده است.

۲. شاخه های آن، ایمانداران مسیح هستند، که طبیعتاً شاخه های درخت زیتون وحشی بودند و از طریق ایمان آنها در مسیح (یوحنا ۱۵: ۳)، به درخت زیتون نیکو [پرورش یافته] پیوند زده شده اند (رومیان ۱۱: ۱۷، ۲۴). هم درخت زیتون نیکو و هم تاک حقیقی دلالت بر مسیح دارند؛ بدین جهت، پیوند خوردن به درخت زیتون نیکو، پیوند خوردن به درون مسیح است.

۳. شاخه های پیوند شده آن با حیات الهی تولد تازه یافتند، به اتحاد حیات با مسیح رستاخیز کرده وارد شدند، و با خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده پیوستند.

پ. جنبه سوم پیوستگی خدای تکمیل شده با ایمانداران تولد تازه یافته در رستاخیز، فرزند نوین روح است - ۱۶: ۱۳-۱۶، ۱۹-۲۲:

رئوس مطالب دوره آموزشی

۱. یک فرزند نو، یک انسان نو، توسط روح تکمیل شده در رستاخیز متولد شد. این فرزند نو، انسان نو، توسط مسیح بر روی صلیب، با نابود کردن شریعت احکام در فرایض در جسم خود، خلق شد - آ.آ. ۲۱، ۱۳-۱۵؛ افسسیان ۲: ۱۵.
۲. این فرزند نو، انسان نو، توسط پدر با مسیح رستاخیز کرده در رستاخیزش متولد شد، و توسط آن روح در روح ایمانداران متولد شد - ۱ پطرس ۱: ۳؛ رومیان ۱: ۴؛ یوحنا ۳: ۶.
۳. اولین گروه از ایمانداران مسیح، که از رفتن مسیح از طریق مرگ او رنج برد، همان زن در حال وضع حمل بود، و مسیحی که در رستاخیز بازگشت، فرزند تازه متولد شده بود تا آن انسان نو باشد - ۱۶: ۲۰-۲۲؛ کولسیان ۳: ۱۰-۱۱.
۴. آن انسان نو، توسط ایمانداران از طریق نوشدن آنها در روح ذهنشان برای تکمیل بدن مسیح، بر تن می شود - افسسیان ۴: ۲۳-۲۴.
۴. ماندن در مسیح، برگرفتن او به عنوان محل سکونتمان، و اجازه دادن به او که در ما بماند و ما را به عنوان محل سکونت خود برگیرد، زیستن در واقعیت پیوستگی عالمی خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده با ایمانداران بازخریده شده و تولد تازه یافته است - یوحنا ۱۴: ۲، ۱۰-۱۱، ۱۷، ۲۰، ۲۳:
- آ. ماندن در مسیح تا او در ما بماند، زیستن ما در مسیح، برگرفتن او به عنوان همه چیز ما است؛ برگرفتن او به عنوان سکونتگاه ما، محل سکونت جاودان ما، بالاترین و کاملترین تجربه مسیح است - مزامیر ۹۰: ۱؛ ۹۱: ۱، ۹؛ یوحنا ۱۵: ۴-۵؛ مکاشفه ۲۱: ۲۲.
- ب. ما توسط عشق به مسیح، در او می مانیم تا او در ما بماند - یوحنا ۱۴: ۲۱، ۲۳:
۱. توسط عشق به خداوند با عشق اول، ما در همه چیز به او مقام اول را می دهیم، و ما به درون خدای سه یکتا می پیوندیم تا محل سکونت او باشیم - مکاشفه ۲: ۴-۵؛ کولسیان ۱: ۱۸؛ یوحنا ۱۴: ۲۱، ۲۳؛ افسسیان ۳: ۱۶-۱۷؛ ر.ک. مزامیر ۲۷: ۴.
۲. وقتی که عاشق خداوند عیسی هستیم، او خود را به ما اظهار می کند، و پدر با او می آید تا با ما منزلی برای مسرتمان بسازد. این منزل، منزلی متقابل است، که در آن، خدای سه یکتا در ما می ماند و ما در او می مانیم - یوحنا ۱۴: ۲۳.
۳. هر چه بیشتر خداوند را دوست بداریم، حضور او را بیشتر خواهیم داشت، و هر چه بیشتر در حضور او باشیم، بیشتر از هرآنچه او برای ما هست مسرت خواهیم برد. بازیابی خداوند، بازیابی دوست داشتن خداوند عیسی است - ۱ قرنیتیان ۲: ۹-۱۰؛ افسسیان ۶: ۲۴.

پیوستگی الهی-انسانی خدای تکمیل شده با ایمانداران تولد تازه یافته

پ. ما با رسیدگی به کلام ثابت در متون مقدس، که خارج از ماست، و کلام فعلی به عنوان آن روح، که در درون ماست، در مسیح می مانیم تا او در ما بماند - یوحنا ۵: ۴۰-۳۹؛ ۶: ۶۳؛ ۲ قرنیتیان ۳: ۶؛ مکاشفه ۲: ۷:

۱. ما با کلمه ظاهری و مکتوب، دارای توضیح، مفهوم و ابراز خداوند اسرارآمیز هستیم، و با کلام درونی و زنده، تجربه مسیح ماندگار و حضور خداوند عملی را داریم - افسسیان ۵: ۲۶؛ ۶: ۱۷-۱۸.

۲. اگر در کلام ثابت و مکتوب خداوند بمانیم، سخنان آنی و زنده او در ما خواهد ماند - یوحنا ۸: ۳۱؛ ۱۵: ۷؛ ۱ یوحنا ۲: ۱۴.

۳. ما به این ترتیب در مسیح به عنوان خاک، زمین خود، به پایین ریشه زده و به بالا برای جلال پدر میوه می آوریم - ۲ پادشاهان ۱۹: ۳۰؛ اشعیا ۳۷: ۳۱؛ یوحنا ۱۵: ۷-۸.

۴. ما در او می مانیم و کلام او در ما می ماند تا برای بنای خدا در انسان و انسان در خدا، ما در او سخن گفته و او در ما سخن بگوید - آ. ۷: ۲ قرنیتیان ۲: ۱۷؛ ۱۳: ۱۳؛ ۱ قرنیتیان ۱۴: ۴ب.

۵. صبح به صبح باید با لمس کلام [مقدس] و اجازه دادن به آن روح که ما را لمس کند تا از خودمان، [یعنی] محل اقامت قدیمی مان، به درون خدای سه یکتا، [یعنی] محل اقامت نو ما، محل یگانگی همذاتی خدای سه یکتا، نقل مکان کنیم - یوحنا ۱۷: ۱۷، ۲۱؛ افسسیان ۵: ۲۶.

۵. اورشلیم نو، پیوستگی نهایی خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده با کلیسای سه بخشی تولد تازه یافته، تقدیس شده، نو شده، دگرگون شده، همشکل شده، و جلال یافته است - مکاشفه ۲۱: ۳، ۲۲:

آ. اورشلیم نو، یک شخص جمعی، یک خدا-انسان جمعی عظیم است. این شخص جمعی، یک زوج است - خدای سه یکتای فرآیند شده که با انسان سه بخشی دگرگون شده ازدواج کرده است. این آن روح و عروس است که با هم متحد، آمیخته و پیوسته می شوند تا تبدیل به یک موجودیت شوند - ۲۲: ۱۷آ.

ب. خدا سه است - پدر، پسر و روح - یک شخص جمعی. ما میلیون ها ایماندار نیز یک شخص جمعی هستیم؛ این اشخاص اکنون در یکدیگر هستند - یوحنا ۱۴: ۲۱-۲۰؛ ۱۵: ۵؛ ۱ یوحنا ۴: ۱۵-۱۶.

پ. ما مسکن خدا برای محل سکونت او هستیم، و خدا معبد ما برای محل سکونت ماست - منزل متقابل خدا و انسان - مکاشفه ۲۱: ۲-۳، ۲۲-۲۳؛ مزامیر ۹۰: ۱؛ ۲۷: ۴؛ تثنیه ۳۳: ۲۷.

ت. اورشلیم نو، مسکن خداست، و مرکز مسکن، مسیح به عنوان متای پنهان است؛ راه پیوستن به درون این پیوستگی الهی-انسانی عالمی، منزل متقابل خدا و انسان،

رئوس مطالب دوره آموزشی

خوردن مسیح به عنوان مَنای پنهان است - مکاشفه ۲۱: ۳؛ خروج ۱۶: ۳۲-۳۴؛
عبرانیان ۹: ۴؛ مکاشفه ۲: ۱۷:

۱. مسیح به عنوان مَنای پنهان، در خدای پدر به عنوان ظرف طلائی است. پدر در مسیح به عنوان آن صندوق [عهد، شهادت] با دو طبیعت خود، الهیت و انسانیت است؛ و مسیح به عنوان روح ساکن در درون است که در روح تولد تازه یافته ما زندگی می کند تا واقعیت قدس الاقداس باشد - این بدان معناست که پسر در پدر است، که پدر در پسر است، و پسر به عنوان روح، واقعیت قدس الاقداس است.
۲. ما نباید به جهان ملحق شویم - ما باید با خوردن مسیح به عنوان مَنای پنهان، به درون اورشلیم نو بپیوندیم؛ وقتی او را می خوریم، در این پیوستگی عظیم، که امروز همان بدن جمعی مسیح بوده و عاقبت اورشلیم نو را تکمیل می کند، به او زیست می کنیم.
۳. شهر مقدس، اورشلیم نو، هدف اقتصاد جاودان خداست. خدای منحصر به فرد عاقبت به یک شهر برای توسعه جاودان و ابراز جاودان خود به عنوان یک پیوستگی عظیم الهی-انسانی، پیوستگی عالمی، توسعه می یابد.